

EMBER

Horváth Renáta

Kezdetben Isten teremtette az eget és a földet,
Azt mondta legyen száraz, legyenek vizek,
Legyen növény, állat, csillag, Hold, Nap,
És mindezek megjelentek az Ő szavára.

De nem így az ember, Isten nem azt mondta legyen,
Formálta őt, földnek pórából lett,
Utána szellemet lehelt bele,
Így lett az ember a teremtés feje.

Mégis, növény, állat, az egész természet,
Egy szóval magasztalja, dicséri Istent.
És mit tesz az ember, akit Ő formált?
Csak magával törődve gyalázza alkotóját.

Azt mondta Isten, a mindenható Teremtő,
Nem jó ez így, elküldöm a Megmentőt.
Feláldozta egyetlen, szeretett Fiát,
Hogy kifizesse minden ember bűnének árát.

De az ember most is csak dacosan,
Legyint egyet s nagy hangosan
Megtagadja azt, Aki őt teremtette,
Nem kell neki szeretet, nem kell élet.

Isten szomorú szívvél nézi a sok embert,
Ő mindent megtett már, hogy megmentse.
Kezébe adta a halált s az életet,
És szabad akaratot adott, hogy bárki elvegye.

Így hát ember, kit Isten alkotott,
Ne légy balgatag, nézzd meg mit adott!
Ő adta, Ő, Aki téged nagyon szeretett és szeret,
Arra vár most is, hogy életre kelj és gyereke lehess!

Forrás: www.keresztenydalok.hu